

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji**(Sprawa T-447/09)**

(2010/C 24/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre national de la recherche scientifique (Paryż, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 sierpnia 2009 r. o potrąceniu wierzytelności powstałej na podstawie umowy FP7 239108 ICT — VAMDC/=PF=, z jednej strony, z wierzytelnością Wspólnoty w stosunku do CNRS, dochodzoną z tytułu umowy NEMAGENETAG, z drugiej strony;

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Centre national de la recherche scientifique (CNRS) wnosi w niniejszej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji o potrąceniu zawartej w decyzji BUDG/C3 D(2009) 10.5 — 1232 z dnia 28 sierpnia 2009 r., zgodnie z którą Komisja przystąpiła do odzyskania kwot wypłaconych skarżącej w ramach umowy NEMAGENETAG dotyczącej projektu szóstego programu ramowego badań i rozwoju technologicznego.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty dotyczące:

— naruszenia prawa do obrony w zakresie, w jakim decyzja została wydana bez wcześniejszego przeanalizowania przez Komisję szczegółowego stanowiska CNRS w przedmiocie sprawozdania końcowego z audytu;

— naruszenia prawa i oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych, co miało wpływ na decyzję i spowodowało, że po pierwsze Komisja nie uwzględniła kosztów, zmieniając kryteria oceny kosztów kwalifikowanych, a po drugie pominęła niesłusznie dowody świadczące o kosztach poniesionych w związku z projektem;

— naruszenia art. 73 ust. 1 rozporządzenia finansowego w zakresie, w jakim po pierwsze sporna wierzytelność nie mogła zostać uznana za „pewn[ą], wyrażon[ą] w kwocie pieniężnej i wymagaln[ą]” z powodu ważkiego charakteru dotyczącego jej zakwestionowania, po drugie wierzytelności, które zostały ze sobą potrącone, nie mogły zostać uznane za wzajemne, ponieważ jedna z nich była wierzytelnością należną wobec podmiotu zbiorowego, natomiast druga — należną wobec podmiotu indywidualnego, a wreszcie kwota

wstępnego finansowania należnego z tytułu umowy VAMDC nie była wymagalna w chwili wydania decyzji o potrąceniu.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2009 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji**(Sprawa T-448/09)**

(2010/C 24/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre national de la recherche scientifique (Paryż, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— nakazanie Komisji zwrotu rzekomej wierzytelności w wysokości 110 102,26 EUR, powiększonej o odsetki za zwłokę według stopy ustawowej zgodnie z prawem belgijskim właściwym dla umowy, której Komisja dochodzi z tytułu umowy w nocie debetowej z dnia 29 czerwca 2009 r. (nr ref. 3230906067) i co do której w dniu 17 sierpnia 2009 r. wydana została decyzja o potrąceniu (sygn. BUDG/C3 D(2009) 10.5 — 1232);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Centre national de la recherche scientifique (CNRS) wnosi w niniejszej skardze do Sądu o nakazanie Komisji zwrotu wierzytelności w wysokości 110 102,26 EUR, na którą opiewa nota debetowa nr 3230906067 z dnia 29 czerwca 2009 r., do której zapłaceniu jest rzekomo zobowiązana skarżąca z tytułu umowy EURO-THYMAIDE dotyczącej projektu szóstego programu ramowego badań i rozwoju technologicznego, co do której w dniu 17 sierpnia 2009 r. wydana została decyzja o potrąceniu, wraz z odsetkami za zwłokę.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty dotyczące:

— nieprzebrzegania kryteriów dotyczących uzasadniania kosztów przewidzianych na podstawie umowy w zakresie, w jakim Komisja naruszyła art. II.19.1 ogólnych warunków umowy EURO-THYMAIDE dotyczący kosztów kwalifikowanych oraz, pomocniczo, naruszenia zasady dobrej wiary przewidzianej w art. 1134 belgijskiego kodeksu cywilnego w zakresie, w jakim Komisja nie uwzględniła okoliczności uzasadniających bezpośrednio koszty przeznaczone na